Nõnda löppetas wallelik juttu, ja kuningas ütles: Teie peate mul isse teejuhhiks kasa tullema, kudda muido senna oskan? Ma ollen kül mõnda Lätti-maast kuulnud, ka Kura- ja Littuse-maa nimi, Tarto- ning Tarapaik mul mõnikord kõrwa kost-nud, agga Narrika-põesas ja Tõlparro-allikas on mul alles teadmata; kas ehk ollete jälle wallet mulle luiskanud? — Reinowadder kostis: „Wai ma teid kaugele juhhatasin? Ollekssin teid Inglis- ehk Turgi-maale otsima läkkitanud, siis wõiksite kahhewahhel olla. Miks pärrast teie ni uskmata ollete? Kõik mis tunnistasin on tõest liggimail Lätti-maal leida. Küssige koggokonnas ühhe ehk teise ellaja käest, kas nemad nimetud kohtasi ei tunne?“ Seal kutsuti jänes Argpüks kuninga ette, kes kui awa leht wab-bisedes senna astus. Reinowadder üüdis: „Astuge julgest liggemale, teie peate kuningale wandega tun-nistama, kas teate kus Narrika põesas ja Tõlparro allikas on? Jänes kostis: Tean kül; need kohhad on sures liwa nõmmes, Tõlparro-allikas seisab Nar-rika-põesa liggimail. Narrikast kutsutakse sedda kaddaka põesast, kus wanal aeal oinas Kohhekella issa sallamahti klubbimarki rahha teggi kunni tedda kinni wõeti ja Ria turrul kaaki pandi. Ollen seal paljogi külma ja nälga kannatanud, kui mõnekorra karjakoera Krantsi eest senna pakko putkasin. Rei-nowadder ütles Argpükksile: „Teie wõite ärraminna; kuninga issand on teie teejuhhatamisega rahhul. —

Armas Reinowadder! ütles kuningas lahke sõnaga: ärge pange pahhaks kui äkkilisel meelel teie juttu ei uskund, ja tulge mulle isse teejuhhiks kasa. Kawwal rebbane wastas: „Wägga õnnelik olleksin, kui mul wõimalik olleks täna teiega seltsis Lätti-maale minna; agga ei tohhi sedda tehha. Ühhenedes pean teile tunnistama, kudda ükskord paasto aeal ekssin ja se-läbbi kirriko nuhtluse alla langesin, et mind koggo-dusest wälja lükkati. Omme enne walget tahtsin Ku-salusse minna, kirja ning muid patto andeks palluma. Jõuan sealt wabbandatud taggasi, siis tohhin julgest teie kõrwas kõndida. Tahhaksin täna sedda tehha, wõiksid mõningad lorriseda: mis põrane luggu se on, meie kuninga issand peab Reinowadderiga sõb-rust, kedda isse ilja aea eest surma mõistis, ja kes pealegi kirriko wande al seisab. — Teie näte, armo-line kuningas, mõnusam on kui täna teine teisest lahkume.“ — Tõssi kül! ütles kuningas: mul ei tulnud sedda meele. Sõbrus piddamine teiega ei lähhe mul enne korda kunni ennast kirriko nuhtluse alt ollete peastnud. Jänes ehk mõni mu ustaw mees wõib mulle teejuhhiks tulla. Ma annan teile armolikkult lubba, ommiko warra teele minna. Taewas sago teie wagga teekäiki iggapiddi õnnis-tama, ja aitko teid meeleparrandusele!
